

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 257

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
51. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor	2	Decizia nr. 2 din 15 februarie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–13
357. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor	3	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		14. — Hotărâre privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, organizate pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016	14–15
225. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 1 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	3	ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		1. — Decizie privind modificarea anexei nr. 1 la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2008 pentru adoptarea Regulamentului de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină ale Colegiului Medicilor Dentiști din România	16
1.110. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.622/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice	4–7		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 37 din 26 august 2015 pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.10 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 august 2015, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ
pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor”**

2. **La articolul I punctul 4, litera a) a alineatului (3) al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control în decurs de 6 luni de la constatarea precedentă;”

3. **La articolul II, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. II. — Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”

4. **La articolul II, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:**

„11. **După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 131, cu următorul cuprins:**

«Art. 131. — Măsurile dispuse potrivit dispozițiilor art. 13 se realizează de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau de către conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la propunerea agentului constatat, în termen de 5 zile.»”

5. **La articolul II, după punctul 2 se introduc trei noi puncte, punctele 3—5, cu următorul cuprins:**

„3. **După articolul 15 se introduc două noi articole, articolele 151 și 152, cu următorul cuprins:**

«Art. 151. — Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constatat poate dispune ca sancțiune complementară restituirea contravalorii produsului

sau serviciului, după caz, în termen de maximum 15 zile, de la luarea la cunoștință de către contravenient a procesului-verbal de constatare a contravenției.

Art. 152. — Nerespectarea măsurii prevăzute la art. 151 se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei.»

4. **Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 16. — Contravențiilor prevăzute la art. 15, 151 și 152 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.»

5. **După articolul 16, se introduce un nou articol, articolul 17, cu următorul cuprins:**

«Art. 17. — (1) Sancțiunile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) și c) se aplică după cum urmează:

a) între 2.000 lei și 10.000 lei, pentru comercianți care au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;

b) între 3.000 lei și 50.000 lei, pentru comercianți care au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei;

c) între 5.000 lei și 100.000 lei, pentru comercianți cu peste 50 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de peste 50 milioane euro, echivalent în lei.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b) se aplică după cum urmează:

a) între 5.000 lei și 15.000 lei, pentru comercianți care au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;

b) între 6.000 lei și 50.000 lei, pentru comercianți care au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei;

c) între 7.000 lei și 100.000 lei, pentru comercianți cu peste 50 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de peste 50 milioane euro, echivalent în lei.

(3) Individualizarea sancțiunii se face în funcție de gravitatea și durata faptei, trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.»”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 30 martie 2016.

Nr. 51.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea unor acte
normative din domeniul protecției consumatorilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 martie 2016.
Nr. 357.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**pentru modificarea anexelor nr. 1 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005
privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1 punctul I litera A, poziția 4 se abrogă.**

2. **La anexa nr. 1 punctul I litera A, poziția 10 va avea următorul cuprins:**

„10. Sediul central al Direcției Naționale Anticorupție, sediul din București, Piața Walter Mărăcineanu nr. 1—3, sectorul 1, și sediul din Pitești, Calea Câmpulung nr. 127, județul Argeș.”

3. **La anexa nr. 1 punctul I litera C, poziția 22 va avea următorul cuprins:**

„22. Sediul Ministerului Fondurilor Europene din bd. Ion Mihalache nr. 15—17, sectorul 1, București, și sediul din Calea Șerban Vodă nr. 30—32, sectorul 4, București;”.

4. **La anexa nr. 3 punctul II, liniuța a paisprezecea va avea următorul cuprins:**

„— Obiectivul Snagov-Sat (Vilele 1A, 1B, 10 și 11).”

Art. II. — (1) Instituirea pazei și protecției cu efective de jandarmi la obiectivele prevăzute la art. I pct. 2 și 3 se asigură prin redistribuire la nivelul Jandarmeriei Române.

(2) Posturile și efectivele disponibilizate ca urmare a aplicării prevederilor art. I pct. 1 se redistribuie în cadrul Jandarmeriei Române pentru îndeplinirea misiunilor din competență prevăzute de lege.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

p. Ministrul fondurilor europene,
Ciprian Cătălin Necula,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 30 martie 2016.
Nr. 225.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.622/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de art. 107 și art. 342 alin. (1) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.622/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 decembrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1 alineatul (1), după litera g) se introduc două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins:**

„h) 256 «Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice», cod 14.13.02.13/o, și «Anexă la Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice»;

i) 257 «Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice», cod 14.13.02.13/d.d.o.»

2. **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Formularele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) — g) se utilizează pentru declararea veniturilor realizate începând cu 1 ianuarie 2016 și stabilirea plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și contribuții sociale.

(2) Formularele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. h) și i) se utilizează pentru impunerea din oficiu efectuate de organul fiscal central competent începând cu anul 2016.»

3. **Anexa nr. 1 se completează cu formularele 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”, „Anexă la Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice” și 257 „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”, prevăzute în anexa la prezentul ordin.**

4. **La anexa nr. 3 „Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor”, după litera k) se introduc trei noi litere, literele l), m) și n), cu următorul cuprins:**

„l) Denumire: «Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice (formular 256)»

1. Codul: 14.13.02.13/o

2. Formatul: A4/t2

3. Caracteristicile de tipărire:

— pe ambele fețe;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează la stabilirea din oficiu a impozitului pe venit/câștigul net anual impozabil realizat de persoanele fizice.

6. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal central competent.

7. Circulă:

— un exemplar, la organul fiscal central competent;

— un exemplar, la contribuabil.

8. Se arhivează la dosarul contribuabilului, împreună cu referatul privind estimarea bazei de impunere și «Anexă la Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice», după caz.

m) Denumire «Anexă la Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice»

1. Formatul: A4/t1

2. Caracteristicile de tipărire:

— pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează pentru evidențierea impozitului anual datorat stabilit din oficiu, repartizat pe termenele de scadență prevăzute de lege, pe veniturile din activități impuse pe baza normelor de venit și/sau din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria din contractul încheiat între părți este exprimată în lei, pentru care nu există obligația depunerii declarației anuale de venit.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal central competent.

6. Circulă împreună cu formularul 256 «Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice»:

— un exemplar, la organul fiscal central competent;

— un exemplar, la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului, împreună cu referatul privind estimarea bazei de impunere și formularul 256 «Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice».

n) Denumire: «Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice (formular 257)»

1. Codul: 14.13.02.13/d.d.o

2. Formatul: A4/t1

3. Caracteristicile de tipărire:

— pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare.

4. Se difuzează gratuit.

5. Se utilizează la anularea deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice, potrivit legii.

6. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal central competent.

7. Circulă:

— un exemplar, la organul fiscal central competent;

— un exemplar, la contribuabil.

8. Se arhivează la dosarul contribuabilului împreună cu referatul privind estimarea bazei de impunere, formularul 256 «Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice» și «Anexă la Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice», după caz.»

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare și Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Eugen-Dragoș Dorog

Sigla DGRFP

Ministerul Finanțelor Publice
 Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice _____
 Unitatea fiscală _____
 Serviciul/Biroul/Compartimentul _____

256

Nr. înregistrare _____

Data _____

DECIZIE DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice

pe anul _____

Către:

Nume _____

Prenume _____

Domiciliu fiscal : Localitate _____ Cod poștal _____

Stradă _____ Număr _____ Bloc _____

Scară _____ Ap. _____ Județ(sector) _____

Cod numeric personal/Număr de identificare fiscală:

În baza art.107 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a Referatului privind estimarea bazei de impunere nr. _____ se stabilește impozitul pe venitul net anual impozabil, după cum urmează:

I. Date privind activitatea desfășurată

- Statul în care s-a realizat venitul
- Categoria de venit
- Determinarea venitului net
- Forma de organizare.....
- Obiectul principal de activitate.....
- Codul CAEN.....
- Sediul/Datele de identificare a bunului căruia i se cedează folosința
- Documentul de autorizare/ Contractul de asociere/ închiriere/ arendare Nr..... Data / /
- Organizatorul jocului de noroc
- Data începerii activității / /
- Data încetării activității / /
- Data suspendării activității / /

II. Determinarea impozitului anual datorat

Denumire indicator	Sumă (lei)
1.Venit net anual/ Câștig net anual/ Normă de venit	
2. Pierderi fiscale reportate din anii precedenți	2.1. Compensate
	2.2. De reportat
3. Venit/Câștig net anual impozabil (rd.1 - rd.2.1.)	
4. Impozit anual datorat	
5. Obligații stabilite privind plățile anticipate	
6. Diferență de impozit stabilită în plus (rd.4 - rd.5)	

Impozitul anual datorat (rd.4) în sumă de lei se plătește astfel:

- a) Pentru obligațiile a căror scadență a expirat la data comunicării prezentei (conform anexei):
- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare, inclusiv;
 - dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare, inclusiv.
- b) Pentru obligațiile a căror scadență nu a expirat la data comunicării prezentei, la termenele prevăzute de lege (conform anexei).

Diferența de impozit stabilită în plus (rd.6) în sumă de lei se plătește astfel:

- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare, inclusiv;
- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare, inclusiv.

Pentru impozitul anual datorat/diferența de impozit stabilită în plus, după caz, se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere, conform legii.

Decizia de impunere din oficiu reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată, conform legii.

Împotriva prezentei decizii se poate face contestație, care se depune în termen de 45 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent.

Depunerea declarației de impunere pentru obligațiile stabilite din oficiu, în termen de 60 de zile de la data comunicării prezentei, conduce la anularea deciziei de impunere din oficiu. Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării.

Șef administrație,

Am primit un exemplar,

Numele și prenumele

Semnătură contribuabil

Semnătura

Datasau

Nr. și data confirmării de primire

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal

Cod 14.13.02.13/o

Sigla DGRFP

Ministerul Finanțelor Publice
 Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice _____
 Unitatea fiscală _____
 Serviciul/Biroul/Compartimentul _____

257

Nr. înregistrare _____

Data _____

DECIZIE DE ANULARE A DECIZIEI DE IMPUNERE DIN OFICIU a veniturilor persoanelor fizice

pe anul _____

Către:

Nume _____

Prenume _____

Domiciliu fiscal : Localitate _____ Cod poștal _____

Stradă _____ Număr _____ Bloc _____

Scară _____ Ap. _____ Județ(sector) _____

Cod numeric personal/Număr de identificare fiscală:

Având în vedere dispozițiile art.94 alin.(2) și ale art.107 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că Decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice nr. / a fost anulată.

Împotriva prezentei decizii se poate face contestație, care se depune în termen de 45 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent. Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării.

Șef administrație,

Numele și prenumele

Semnătura

Am primit un exemplar,

Semnătură contribuabil

Datasau

Nr. și data confirmării de primire.....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 2

din 15 februarie 2016

Dosar nr. 4.112/1/2015

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Judecător Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Judecător Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Doina Popescu	— judecător la Secția I civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 4.112/1/2015, la care a fost conexas Dosarul nr. 4.196/1/2015, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea

administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în dosarele nr. 4.027/118/2014 și nr. 5.854/118/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată prin Legea nr. 182/2012, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012*, sub aspectul determinării momentului de la care salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, denumită, în continuare *Legea nr. 284/2010*:

— de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 (18 mai 2012) sau

— de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 sau

— de la data expirării perioadei de valabilitate a contractului colectiv de muncă prelungit printr-un act adițional încheiat după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizărilor privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

1. Prin încheierea de ședință din 4 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.027/118/2014, Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, sub aspectul determinării momentului de la care salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010:

— de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 (18 mai 2012) sau

— de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 sau

— de la data expirării perioadei de valabilitate a contractului colectiv de muncă prelungit printr-un act adițional încheiat după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 12 noiembrie 2015 cu nr. 4.112/1/2015.

2. La data de 19 noiembrie 2015 a fost înregistrată cu nr. 4.196/1/2015 sesizarea prin care Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a solicitat, prin Încheierea din data de 20 octombrie 2015, dată în Dosarul nr. 5.854/118/2014, pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea aceleiași probleme de drept.

3. Constatând că Încheierea din 20 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.854/118/2014, și încheierea din 4 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.027/118/2014, ambele ale Curții de Apel Constanța, au același obiect, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus conexarea Dosarului nr. 4.196/1/2015 la Dosarul nr. 4.112/1/2015.

II. Expunerea succintă a proceselor

4. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalul Constanța, la data de 21 mai 2014, cu nr. 4.027/118/2014, reclamantul Moșteanu Daniel-Răducu a chemat în judecată pe pârâtele Autoritatea Navală Română și Căpitania Zonală Constanța, solicitând instanței să pronunțe o hotărâre prin care acestea să fie obligate să calculeze și să plătească diferența dintre drepturile salariale acordate și cele convenite prin aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, precum și dobândă legală aferentă până la plata efectivă a sumelor convenite, cu cheltuieli de judecată.

5. Tribunalul Constanța — Secția civilă, prin Sentința civilă nr. 2.426 din 9 octombrie 2014, a admis cererea formulată de reclamantul Moșteanu Daniel Răducu în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Navală Română și Căpitania Zonală Constanța și le-a obligat pe acestea să calculeze și să plătească reclamantului diferența dintre drepturile salariale efectiv achitate și cele convenite, rezultate din aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, la care se adaugă dobânda legală calculată până la data achitării efective a drepturilor salariale menționate; de asemenea au fost obligate pârâtele la plata cheltuielilor de judecată.

6. În motivare, prima instanță a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, respectiv pârâta este o instituție publică finanțată integral din venituri proprii, al cărei buget este supus aprobării Ministerului Transportului și Infrastructurii, iar la data intrării în vigoare a actului normativ anterior menționat exista un contract colectiv de muncă în vigoare.

S-a constatat că reclamantul este îndreptățit să primească diferența dintre drepturile salariale efectiv achitate și cele convenite, rezultate din aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, la care se adaugă dobânda legală calculată până la data achitării efective a drepturilor salariale, deoarece se impune sancționarea debitorului pentru executarea cu întârziere a obligației care îi incumbă.

7. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Autoritatea Navală Română, pentru Căpitania Zonală Constanța, înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

8. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalul Constanța, la data de 4 august 2014, cu

nr. 5.854/118/2014, reclamantul Maringic Ștefan a chemat în judecată pe pârâtele Autoritatea Navală Română și Căpitania Zonală Constanța, solicitând instanței să pronunțe o hotărâre prin care acestea să fie obligate să calculeze și să îi plătească diferența dintre drepturile salariale acordate și cele convenite prin aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, precum și dobândă legală aferentă până la plata efectivă a sumelor convenite.

9. Tribunalul Constanța — Secția I civilă, prin Sentința civilă nr. 2.791 din 10 noiembrie 2014, a admis cererea formulată de reclamantul Maringic Ștefan în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Navală Română și Căpitania Zonală Constanța, pe care le-a obligat, în solidar, să calculeze și să plătească reclamantului diferența dintre drepturile salariale efectiv achitate și cele convenite, rezultate din aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, la care se adaugă dobânda legală calculată până la data achitării efective a drepturilor salariale menționate.

10. Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, reclamantul fiind îndreptățit să primească diferența dintre drepturile salariale efectiv achitate și cele convenite, rezultate din aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, la care se adaugă dobânda legală calculată până la data achitării efective a drepturilor salariale, ca urmare a executării cu întârziere a obligației.

11. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta Autoritatea Navală Română, înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizărilor Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale (intrată în vigoare la 18 mai 2012):

Art. 2 alin. (2): „Pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea primului-ministru și cele aflate sub controlul Parlamentului, ale cărui contracte colective de muncă își încetează valabilitatea după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.”

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularii sesizărilor

13. În sprijinul soluției că art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 se aplică în sensul stabilirii salariilor potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, pentru personalul vizat prin ipoteza normei, începând cu data intrării în vigoare a actului normativ, s-a arătat că dispoziția legală examinată nu prevede expres un termen suspensiv, în sensul de a se aplica de la o dată ulterioară.

14. Pe de altă parte, în sprijinul soluției că art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 se aplică în sensul stabilirii salariilor potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, pentru personalul vizat prin ipoteza normei, începând cu data expirării contractului colectiv de muncă aflat în derulare la data intrării în vigoare a actului normativ, s-a apreciat că un asemenea termen suspensiv este conținut implicit prin referirea la existența unui contract colectiv de muncă aflat în vigoare.

Sub acest aspect s-a arătat că au existat situații în care, pentru personalul avut în vedere prin ipoteza normativă a art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012,

quantumul salariului stabilit potrivit contractului colectiv de muncă a fost mai mare decât cel stabilit potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, după cum au existat și situații inverse.

15. În acest context s-a motivat că modul de aplicare a legii trebuie să fie același, indiferent dacă aceasta duce la majorarea sau la reducerea salariilor stabilite prin contracte colective de muncă aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a actului normativ.

16. Totuși, câtă vreme Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 a vizat „aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale”, este greu de identificat intenția legiuitorului de a reduce, la momentul respectiv, salariile în cazurile în care aplicarea anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 ar fi presupus acest lucru. De asemenea s-a arătat că este, în egală măsură, greu de identificat și intenția legiuitorului de a majora salariile peste nivelul din luna iunie 2010, în cazurile în care aplicarea anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 ar fi presupus acest lucru, câtă vreme prin expunerea de motive s-a afirmat „preocuparea Guvernului de asigurare a unei majorări prudente a salariilor personalului din sectorul bugetar, astfel încât să se asigure revenirea la nivelul salariilor în plată în luna iunie 2010”. Această finalitate nu presupune în sine și majorarea salariilor dincolo de nivelul respectiv.

17. S-a arătat că, pentru ipoteza în care s-ar considera corectă interpretarea potrivit căreia salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 începând cu data încetării contractului colectiv de muncă aflat în derulare la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, se ridică suplimentar problema rezultată din faptul prelungirii acestui contract printr-un act adițional încheiat după data intrării în vigoare a acestui act normativ, ceea ce conturează forma finală a celei de-a doua și a celei de-a treia variante de răspuns.

18. În sprijinul soluției că art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 se aplică în sensul stabilirii salariilor potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, pentru personalul vizat prin ipoteza normei, începând cu data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, s-a considerat că părțile nu pot înlătura prin voința lor aplicarea unei legi de salarizare, legiuitorul urmărind să confere aplicabilitate doar contractelor deja încheiate la data intrării în vigoare a actului normativ, înțelese în forma avută în acel moment.

În acest caz, prin prelungirea contractelor colective de muncă, sub aspect salarial, s-ar contraveni art. 138 alin. (1) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 62/2011*, potrivit căreia „prin contractele/acordurile colective de muncă încheiate în sectorul bugetar nu pot fi negociate sau incluse clauze referitoare la drepturi în bani sau în natură, altele decât cele prevăzute de legislația în vigoare pentru categoria respectivă de personal”, sancțiunea nerespectării acestei norme fiind nulitatea, potrivit alin. (4) al aceluiași articol.

19. Un argument în sprijinul soluției că art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 se aplică în sensul stabilirii salariilor potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, pentru personalul vizat prin ipoteza normei, începând cu data expirării perioadei de valabilitate a contractului colectiv de muncă prelungit printr-un act adițional încheiat după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, este acela că prelungirea termenului de valabilitate a unui contract constituie o modalitate legală de modificare a acestuia, pe care legiuitorul a avut-o în vedere la momentul edictării normei discutate și pe care nu a dorit să o înlătore în acest caz de la aplicare, astfel încât contractul rămâne în vigoare până la expirarea noului termen convenit.

20. Pentru motivele expuse, Curtea de Apel Constanța a apreciat că problema de drept aflată în discuție este una dificilă, câtă vreme rezolvarea acesteia nu rezultă cu evidență din

conținutul normei, astfel că este admisibilă sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

21. În ceea ce privește noutatea chestiunii de drept și practica judiciară în materie, Curtea de Apel Constanța a identificat trei soluții jurisprudențiale, corespunzând fiecare unei variante diferite de răspuns, după cum urmează:

a) Prin Decizia civilă nr. 109 din 22 ianuarie 2014, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă, s-a reținut că „de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, salariile personalului menționat la art. 2 alin. 2 se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010”, astfel că a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de pârâtă împotriva sentinței prin care aceasta a fost obligată la plata diferenței dintre drepturile salariale acordate și cele convenite prin aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013, precum și a dobânzii legale aferente.

b) Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Decizia civilă nr. 455/A din 1 septembrie 2014, a respins ca nefondat apelul declarat de reclamant împotriva Sentinței civile nr. 2.152 din 13 noiembrie 2013 a Tribunalului Galați, prin care a fost respinsă acțiunea având ca obiect plata diferențelor salariale aferente perioadei 16 decembrie 2011—31 octombrie 2012. Această instanță a apreciat că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii ale cărui contracte colective de muncă își încetează valabilitatea după data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

c) Prin decizia civilă nr. 381/CM din 1 iulie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, a fost schimbată, în parte, Sentința civilă nr. 2.578 din 23 octombrie 2014 a Tribunalului Tulcea în sensul obligării pârâtei la plata diferențelor salariale pentru perioada 1 ianuarie 2013—31 martie 2013 și al respingerii, ca nefondate, a pretențiilor pentru perioada 18 mai 2012—31 decembrie 2012, reținându-se că art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 impune condiția încetării contractului individual de muncă, ceea ce, în anul 2012, nu s-a întâmplat, astfel că, pe toată durata acestui an, a fost aplicabil respectivul contract. Pe de altă parte, în contextul prelungirii contractului colectiv de muncă pe încă douăsprezece luni, s-a reținut că legiuitorul a avut în vedere durata inițial stabilită de aplicare a acestuia, astfel că, după expirarea termenului pentru care contractul a fost încheiat, temeiul salarizării a rămas legea specială al cărei scop este tocmai realizarea unui sistem unitar de salarizare.

22. Instanțele de trimitere au apreciat că cele trei orientări jurisprudențiale expuse anterior nu reflectă o practică judiciară consacrată, ci, dimpotrivă, reprezintă soluții izolate ale instanțelor care, prin caracterul lor neunitar, dovedesc întrunirea premisei tipice a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, și anume existența unei situații în care este iminentă apariția unei jurisprudențe neunitare, pentru a cărei prevenire a fost reglementată procedura prevăzută de art. 519—521 din Codul de procedură civilă.

23. S-a mai arătat că existența unor soluții jurisprudențiale izolate nu înlătură caracterul de noutate al chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită Înaltei Curții de Casație și Justiție, ci, dimpotrivă, subliniază necesitatea pronunțării unei hotărâri prealabile, în vederea prevenirii unei jurisprudențe neunitare.

24. Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept printr-o altă hotărâre prealabilă sau printr-o decizie pronunțată în interesul legii.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

25. Reclamantul Moșteanu Daniel-Răducu a susținut, în esență, că salariul său ar fi trebuit să fie stabilit potrivit anexei

nr. VIII la Legea nr. 284/2010 încă de la 18 mai 2012, când a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 și a solicitat sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la aplicarea art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute cumulativ de art. 519 din Codul de procedură civilă.

26. Reclamantul Maringic Ștefan a arătat că, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție privind dezlegarea chestiunii de drept referitoare la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19 din 16 mai 2012, respectiv aplicabilitatea acestei ordonanțe constând în salarizarea conform anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 în situația în care contractul colectiv de muncă la nivel de unitate încheiat de unitățile bugetare își încetează valabilitatea după data intrării în vigoare a actului normativ anterior menționat.

Totodată, a considerat că există o jurisprudență în legătură cu această chestiune de drept supusă dezlegării, indicând soluțiile pronunțate de Curțile de Apel Craiova, Galați și Constanța menționate de instanța de trimitere.

27. Pârâta Autoritatea Navală Română a susținut că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, nefiind îndeplinită condiția noutății. Totodată, a învederat că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 nu au adus nicio modificare, producându-și efectele în momentul în care perioada de valabilitate a contractului colectiv de muncă înceta și numai pentru acele contracte a căror valabilitate a încetat anterior apariției unui nou act normativ care să reglementeze același aspect.

28. Pe fond a arătat că, anterior încetării contractului colectiv de muncă aplicabil la nivelul Autorității Navale Române pentru anul 2012, au intrat în vigoare la data de 31 decembrie 2012 dispozițiile unui nou act normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscale-bugetare, aprobată de Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare denumită în continuare, *Ordonanță*. Prin urmare, în acest caz, au devenit incidente prevederile noului act normativ, dispozițiile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 nemaifiind aplicabile.

VI. Punctul de vedere al completelor de judecată cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

29. Cele două complete ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă au apreciat că momentul de la care salariile personalului enunțat de ipoteza normei se calculează potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 este data expirării perioadei de valabilitate prevăzute în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, fiind fără relevanță prelungirea contractului printr-un act adițional încheiat după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

În acest sens s-a arătat că, așa cum s-a menționat în cuprinsul încheierii de sesizare, au existat situații în care, pentru personalul avut în vedere prin ipoteza normativă a art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, cuantumul salariului stabilit potrivit contractului colectiv de muncă a fost mai mare decât cel stabilit potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010, după cum au existat și situații inverse (cum s-a întâmplat în cauzele în care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

30. Opinia majoritară, conturată prin soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, este în sensul că salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea Guvernului, ministerelor și a

celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010 de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzute în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

31. Într-o opinie minoritară s-a apreciat că prevederile art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 se aplică de la data intrării în vigoare a acestui act normativ.

32. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 42.733 din 4 decembrie 2015, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizărilor Curții de Apel Constanța — Secția I civilă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

33. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Curții Constituționale nu a fost identificată jurisprudența relevantă pentru problema de drept aflată în examinare.

IX. Raportul asupra chestiunilor de drept

34. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat, referitor la admisibilitatea sesizării, că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept, iar, pe fondul cauzei, s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc, potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.I. Analiza condițiilor de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

35. Potrivit prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

36. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ; în doctrină ele au fost identificate după cum urmează:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
3. cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
5. chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

6. chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu face obiectului unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

37. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Curtea de Apel Constanța este legal investită cu soluționarea a două apeluri în cauze ce au ca obiect obligarea unei instituții publice finanțate integral din venituri proprii la calcularea și plata diferențelor salariale cuvenite personalului angajat prin aplicarea Legii nr. 284/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 pentru perioada 18 mai 2012—1 aprilie 2013. Totodată, litigiul are natura unui conflict de muncă, ceea ce conferă competență exclusivă în primă instanță tribunalului, conform art. 208 din Legea nr. 62/2011, hotărârile pronunțate de tribunal fiind supuse numai apelului, conform art. 214 din Legea nr. 62/2011.

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de două complete din cadrul Curții de Apel Constanța, investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 208 raportat la art. 214 din Legea nr. 62/2011, art. 96 pct. 2 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

38. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendente în care se ridică este îndeplinită, deoarece, prin raportare la obiectul cauzei, soluția pe fond depinde de interpretarea art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, din perspectiva determinării momentului de la care salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea nr. 284/2010.

39. De asemenea este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate.

Astfel, în doctrină, s-a exprimat opinia potrivit căreia sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate atunci când problema de drept nu a mai fost analizată — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecății anterior.

Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare, iar analiza deciziilor pronunțate oferă indicii referitoare la posibilitatea apariției unei practici neunitare din această perspectivă.

Așa fiind, condiția noutății se verifică, devenind actuală cerința interpretării și aplicării normei de drept respective.

40. De asemenea, s-a constatat că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, litigiile privind conflictele de muncă nefiind cuprinse în sfera de competență materială a instanței supreme și că nu se află în curs de soluționare un recurs în interesul legii cu un obiect similar.

41. Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărârii prealabile.

42. Pe fondul cauzei, pentru interpretarea corectă a prevederilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 19/2012 este necesar a se observa evoluția legislativă și conținutul normelor care reglementează materia salarizării unitare a personalului plătit din fonduri publice.

43. Legea-cadru nr. 284/2010 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

Potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) din această lege, clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare pe baza cărora se stabilesc salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile și alte drepturi specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor șapte familii ocupaționale de funcții bugetare, precum și pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii sunt prevăzute în anexele nr. I—VIII.

Anexa nr. VIII din Legea nr. 284/2010 cuprinde reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și pentru cele aflate în coordonarea prim-ministrului, respectiv aflate sub controlul Parlamentului.

Aplicarea prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare, așa cum rezultă din conținutul art. 7 alin. (1) din această lege.

44. Prin Legea nr. 283 din 14 decembrie 2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, denumită în continuare *Legea nr. 283/2011*, s-a aprobat instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar pentru anul 2012. În acest sens, art. 4 din cuprinsul art. II stabilește următoarele:

„(1) Valoarea de referință se menține și în anul 2012 la 600 lei.

(2) În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, ale căror contracte colective de muncă își încetează valabilitatea în anul 2012, salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, fără a depăși nivelul din luna decembrie 2011”.

45. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 a intrat în vigoare la 18 mai 2012.

46. Din expunerea de motive rezultă că acest act normativ a fost adoptat în considerarea faptului că salariile și alte drepturi de care beneficiază angajații din sectorul bugetar au fost diminuate prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, iar prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice s-a aprobat recuperarea parțială a acestor diminuări în condițiile în care măsura de restrângere a unor drepturi ale personalului bugetar poate avea doar caracter temporar, fiind obligatorie revenirea la nivelul inițial al acestor drepturi, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.

47. Articolul 2 alin. (2) din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012, a cărui interpretare se solicită, are, în

esență, un conținut aproape identic cu cel al art. 4 alin. (3) din Legea nr. 283/2011, anterior redat. Singura diferență, nerelevantă pentru interpretarea ce se solicită a se efectua, este aceea că s-a înlăturat mențiunea finală, referitoare la nivelul maxim al salariului, pe care o conține acest din urmă act normativ.

48. În acest cadru, textul a cărui lămurire se solicită relevă voința legiuitorului de a asigura revenirea la nivelul salariilor în plată în luna iunie 2010, în funcție de modul de organizare și finanțare al autorităților și instituțiilor publice vizate, potrivit prevederilor legii-cadru de salarizare, dar numai după expirarea contractelor colective de muncă legal încheiate.

49. Rațiunea respectării contractelor colective de muncă se explică prin aceea că dispozițiile art. 148 din Legea nr. 62/2011 consfințesc principiul forței obligatorii a contractelor colective de muncă, în temeiul căruia salarizarea personalului, reglementată prin contracte colective de muncă legal încheiate și aflate în derulare la data intrării în vigoare a normei de salarizare, trebuie respectată pe întreaga perioadă de valabilitate, reglementarea salarizării în această modalitate fiind guvernată de principiul *tempus regit actum*.

50. După împlinirea perioadei de valabilitate a contractelor colective de muncă, salarizarea personalului prevăzut de ipoteza normei analizate se realizează potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010 în acord cu dispozițiile art. 37 alin. (1) din acest act normativ, potrivit cărora prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii sau alte drepturi în bani sau în natură care excedează prevederilor acestei legi.

51. Prin urmare, interpretarea logică și sistematică a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, a căror lămurire se solicită, conduce la concluzia că referirea din textul actului normativ la prevederile

contractului colectiv de muncă s-a făcut cu scopul de a se evidenția că salarizarea personalului vizat de ipoteza normei se realizează potrivit prevederilor contractelor colective de muncă aflate în derulare, până la împlinirea termenului convenit, cu deplina respectare a drepturilor constituite prin contractele colective de muncă legal încheiate și a căror durată de valabilitate subsistă la momentul apariției normei de salarizare.

52. După expirarea termenului pentru care a fost încheiat contractul colectiv de muncă, temeiul salarizării se regăsește în reglementarea legală specială al cărei scop este acela de a realiza un sistem unitar de salarizare.

53. Nu se poate considera că textul legal ar avea în vedere și contracte de muncă a căror aplicare ar putea fi prelungită prin acte adiționale ulterioare, întrucât o atare interpretare ar goli de conținut norma legală care ar putea fi astfel eludată prin voința comună a partenerilor dialogului social.

54. În concluzie, interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale este în sensul că salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

55. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările formulate de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în dosarele nr. 4.027/118/2014 și nr. 5.854/118/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată prin Legea nr. 182/2012, cu modificările ulterioare, salariile personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea prim-ministrului și cele aflate sub controlul Parlamentului, se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, de la data expirării perioadei de valabilitate prevăzută în contractul colectiv de muncă aflat în derulare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată prin Legea nr. 182/2012, cu modificările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 februarie 2016.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

privind desemnarea reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, organizate pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (4) și (6) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali,

văzând Nota Departamentului de organizare a proceselor electorale cu nr. 5.008 din 23 martie 2016,

în temeiul art. 104 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se desemnează reprezentanții Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, constituite pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016, potrivit listei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Ana Maria Pătru

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Constantin-Florin Mitulețu-Buică

București, 4 aprilie 2016.
Nr. 14.

ANEXĂ

LISTA

reprezentanților Autorității Electorale Permanente în birourile electorale de circumscripție județeană și în biroul electoral de circumscripție a municipiului București, constituite pentru alegerea autorităților administrației publice locale din data de 5 iunie 2016

1. Biroul electoral de circumscripție județeană Alba	— Burba Elena
2. Biroul electoral de circumscripție județeană Arad	— Rad Mirela-Dorina
3. Biroul electoral de circumscripție județeană Argeș	— Nicolescu Gheorghita
4. Biroul electoral de circumscripție județeană Bacău	— Chiriac Constantin
5. Biroul electoral de circumscripție județeană Bihor	— Tuluc Oana
6. Biroul electoral de circumscripție județeană Bistrița-Năsăud	— Partene Valerica
7. Biroul electoral de circumscripție județeană Botoșani	— Săvescu Cătălin
8. Biroul electoral de circumscripție județeană Brașov	— Petra Claudiu Nicolae
9. Biroul electoral de circumscripție județeană Brăila	— Mototolea Felicia-Carmen

10. Biroul electoral de circumscripție județeană Buzău — Necula Iuliana Andreea
 11. Biroul electoral de circumscripție județeană Caraș-Severin — Amzoi Nicolae
 12. Biroul electoral de circumscripție județeană Călărași — Vieru-Burlescu Georgică
 13. Biroul electoral de circumscripție județeană Cluj — Rusu Loredana Mihaela
 14. Biroul electoral de circumscripție județeană Constanța — Cojocaru Marius George
 15. Biroul electoral de circumscripție județeană Covasna — Farkaș Laszlo
 16. Biroul electoral de circumscripție județeană Dâmbovița — Palea Emanuel
 17. Biroul electoral de circumscripție județeană Dolj — Săvulescu Radu Cosmin
 18. Biroul electoral de circumscripție județeană Galați — Mihalache Andi
 19. Biroul electoral de circumscripție județeană Giurgiu — Ciupitu Adelina
 20. Biroul electoral de circumscripție județeană Gorj — Teodorescu Ionela Costinela
 21. Biroul electoral de circumscripție județeană Harghita — Paizs Julianna Gyongyi
 22. Biroul electoral de circumscripție județeană Hunedoara — Miclăuș Florin
 23. Biroul electoral de circumscripție județeană Ialomița — Țigău Daniel Orlando
 24. Biroul electoral de circumscripție județeană Iași — Ispir-Boltea Nadia
 25. Biroul electoral de circumscripție județeană Ilfov — Românu Marian
 26. Biroul electoral de circumscripție județeană Maramureș — Todoran Aurica
 27. Biroul electoral de circumscripție județeană Mehedinți — Mincu Diana Marinela
 28. Biroul electoral de circumscripție județeană Mureș — Szocs Attila
 29. Biroul electoral de circumscripție județeană Neamț — Acristinei Ovidiu
 30. Biroul electoral de circumscripție județeană Olt — Olteanu Tania Elena
 31. Biroul electoral de circumscripție județeană Prahova — Nițu Cătălin
 32. Biroul electoral de circumscripție județeană Satu Mare — Domuț Sebastian
 33. Biroul electoral de circumscripție județeană Sălaj — Tegzeșiu Ioan Dan
 34. Biroul electoral de circumscripție județeană Sibiu — Zicu Cristina Raluca
 35. Biroul electoral de circumscripție județeană Suceava — Butnariu Ovidiu Constantin
 36. Biroul electoral de circumscripție județeană Teleorman — Rădoi Alina
 37. Biroul electoral de circumscripție județeană Timiș — Berariu Valentina
 38. Biroul electoral de circumscripție județeană Tulcea — Andrei Mihaela
 39. Biroul electoral de circumscripție județeană Vaslui — Iftene Maricica
 40. Biroul electoral de circumscripție județeană Vâlcea — Vilău Lidia
 41. Biroul electoral de circumscripție județeană Vrancea — Bîrhală Laura Mădălina
 42. Biroul electoral de circumscripție a municipiului București — Grigore Nicoleta
-

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind modificarea anexei nr. 1 la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2008 pentru adoptarea Regulamentului de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină ale Colegiului Medicilor Dentiști din România**

În temeiul art. 534 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România adoptă următoarea decizie:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 5/2008 pentru adoptarea Regulamentului de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină ale Colegiului Medicilor Dentiști din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 20 mai 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) La nivelul fiecărui colegiu teritorial se va organiza și va funcționa o comisie de disciplină alcătuită din 5 până la 7 membri, propuși de biroul executiv local și votați de consiliul colegiului teritorial.

(2) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiilor teritoriale trebuie să aibă cel puțin gradul profesional de specialist cu o vechime în specialitate de minimum 7 ani sau o vechime de peste 10 ani în profesie.

(3) La nivelul Colegiului Medicilor Dentiști din România se va organiza și va funcționa Comisia superioară de disciplină, alcătuită din 9 membri, propuși de Biroul executiv național și votați de Consiliul național.

(4) Membrii Comisiei superioare de disciplină trebuie să aibă cel puțin gradul profesional de specialist cu o vechime în specialitate de minimum 10 ani sau o vechime de peste 15 ani în profesie.

(5) Mandatul comisiilor de disciplină este de 4 ani.

(6) Funcția de membru al comisiei de disciplină a colegiului teritorial, respectiv de membru al Comisiei superioare de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu excepția mandatului de membru în adunarea generală a colegiului teritorial și a mandatului de membru în Adunarea generală națională.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de autoritățile de sănătate publică, la nivel teritorial, și de Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.”

3. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Sancțiunile disciplinare sunt prevăzute de art. 541 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare.”

4. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Acțiunea disciplinară poate fi pornită în termenul prevăzut de lege.”

5. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Decizia adoptată de comisia de disciplină a colegiului teritorial va conține elementele prevăzute la art. 113 din ROF.”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Ecaterina Ionescu

București, 13 februarie 2016.
Nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

